

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XX. Vtrùm Confessio, cùm necessariò reiteranda est, particulariter & explicitè repetenda sit, an sufficiat, in genere dicendo: Co[n]fiteor me omnia illa com[m]isisse, quae olim vobis confessus fui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput IIII. De Confessionis

Respoſio. **N**ON: Quia cum eo confitit, quod Cōfessio prius facta, simul & Absolutio, fuerit legitima & valida, & propterea non iteranda. Nam fieri potest, pœnitentem cum debita contritione, & præmissa debita diſcussione conscientiæ, absque aliquo impedimento fuiffé suo proprio Parocho cōfessum; quæ Cōfessio & Absolutio, proculdubio fuit valida, tam ex parte conſitentis, quam absoluentis. Cōfessio autem & Absolutio semel legitimè facta, non potest reddi inanis per peccatum, pōst committendum. Ac proinde, si posteā ſuccedat iniunctæ pœnitentiæ obliuio: non inde fit, vt Absolutio, quæ fuit valida, ita spoliatur ſuo effectu; vt vana fiat.

Si tamen peccator velit in hoc ſæculo pro peccatis confessis ſatisfacere iuxta qualitatē, & quantitatē peccatorum, quæ commifit, & iniunctæ pœnitentiæ oblitus eſt; poterit eadem peccata iterū confiteri, ad finē hunc, vt debita pœnitentia illi iniungatur: attamen hoc voluntatis eſt, non necessitatis; quia liberū eſt pœnitenti, in hoc ſæculo ſatisfacere, aut ſatisfactionē ad Purgatorium differre.

Quæſtio *Estne Cōfessio, cùm necessariō reiterāda eſt, particulariter et explicitè repetenda; an ſufficit, in genere dicēdo: Conſiteor me omnia illa commiſſe, que olim vobis confeffus fui?*

SI

Si peccata tua iterum confitearis, sed alij Sacerdoti, tunc nō dubium, quin in particulari sit reiteranda.

Si autem fiat priori Confessario: distinguunt Doctores; quia vel peccata prius confessā exciderunt à memoria illius Confessarij, vel non: Si non, satis est Confessionem in genere reiterare; secus autem, si à memoria Confessarij exciderunt.

Potestne Confessio peccatorum legitima & valida semel facta, nulla necessitate compellente; sed sua sponte, à pénitente licet, & cum fructu reiterari?

Distinguendum est de Confessione, & de Absolutione; cùm vtriusque non par sit ratio. Nam de Confessione nulla est quæstio; quin possit eadem frequenter eidem, & diuersis Sacerdotibus fieri: Nec dubium est, huiusmodi iteratam Cōfessionem eorundē peccatorū fructuosam esse ex opere operantis, ratione humilitatis ipsius peccatoris; & ratione reiteratæ contritionis: ex qua denuo Confessio procedit; & ratione verecundiæ, quam in ipsa peccatorum Cōfessione habet. Et demum ratione consilij & correctionis, qua ei Confessarius potest subuenire.

Clarissimum huius doctrinæ testimonium peti potest, tūm à cōmuni Doctorum, et san-